

Abonamentele

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr.,
1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
către ducere la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr.,
1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

lună 10 fr., 1/2 an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 27 Iulie st. v.

Omul trebuie să aibă o privire largă, către-a să poată înțelege interesele, asupra cărora se urmează discuțiile în finalul cercuri diplomaticale ale Europei. Sunt acum-oare acum la ordinea dilei cu deosebite trei cestiumi, care preocupa aceste interese: conflictul dintre Franța și China, asuprinderea proiectelor guvernului englez în ceea ce privesc Egiptul și relațiile Germaniei cu cele-lalte puteri europene.

China, Egiptul și Germania: ce au face aceste trei una cu alta?

Noi fără îndoială nu ne vom încuraja să căutăm legătura între nisice lumi atât de deosebite, fiind însă că se vorbesc despre ele, trebuie să arătăm ce e de altii despre legătura, în care e pun.

Mai ales de când cu răsboiul dintre Franța și Germania, lumea caută cu prea multă explicarea tuturor evenimentelor în dispozițiile Principelui Bismarck, și orice s-ar întâmpla, oamenii sunt dispusi să credă, că Bismarck a pus lucrul la cale.

Asta n' o fi tocmai aşa. Se vor mai petrecând în lumea aceasta lucrurile și de scirea și învoirea Principelui Bismarck. Nu este cu toate aceste mai puțin de adevărat, că scie Principele Bismarck e trăgă pentru patria sa folos din toate neprincipalele, și aceasta e ceea ce-l face în mare om de stat.

Înăud drept punct de plecare principiu „beati possidentes“, ori și cine va crede, că interesul Germaniei, după răsboiul dela 1870, e pacea, și în vederea acestui interes s'a încheiat alianța celor doi împărați. Nimeni nu se mai poate gândi să pornească răsboiul contra Germaniei, să o scia aliată cu Rusia și Austro-Ungaria.

După congresul dela Berlin însă această desfășură. Precum se vede Rusia era mulțumită cu rezultatele acestui congres, ba erau unii, care diceau, că Germania a impins pe aliată ei în răsboiul său pentru ca să se slăbească, fiindcă, pe căt mai slabă se simte, pe atât mai puțin e a se alia cu puternicul ei vecin. Nu fi nici aceasta. E sigur însă, că de învoirea Germaniei, Rusia n'a pornești răsboiul: Germania s'a mărginit dar nu se opune curențului răsboinic din Rusia, e în urmă, la congres, a sprijinit pe aceia, care voiau să mărginească extinderea Rusiei în Orient.

Dar tocmai pentru aceea a început să manifestă în Rusia dispoziția de a se alia cu inimicul Germaniei.

Principele Bismarck pune dar la cale sănătății cu Austro-Ungaria și Italia, și să asigurează și alipirea României, a Serbiei și a Bulgariei și dice: Acum cine vorbește să pornească răsboiul.

Cam în același timp se ivesce și conflictul egiptean.

În Egipt și în genere pe țărurile meadă-noapte ai Africei, Franța,

Italia și Englita își fac concurență, și fiesce care din aceste trei puteri e interesată, ca celelalte să nu-și câștige o prea mare înriurire în țările bogate ale Africei de nord. Trebuie dar să se producă mai curând ori mai târziu un conflict și el să a și produs atât între Franța și Italia, cât și între Franța și Englita.

Acest conflict era oarecum potrivit cu interesele păcii europene, de oarece Francia e puterea dispusă a face răsboiu și aliatele ei presumptive în acest răsboiu ar fi Englita și Rusia, iar conflictul nu numai că-i să Franței de lucru, ci o desparte totodată de Englita.

Spre a accentua dar și mai mult acest conflict, Germania a sprinținit în conferința dela Londra pe Francia, ba foile oficioase germane au început să susțină pe față cauza franceză.

În același timp Franța intră în conflict cu China și acest al doilea conflict e cu mult mai serios decât cel din Egipt.

Indochina nu e teritor chinezesc; aici însă Chinezii, Francezii și Englezii își fac concurență. Întocmai dar precum Franța combată înriurarea Englitrăi în nordul Africei, are și Englita interes de a combate pe a Franței în sudul Asiei. Până acum n'a făcut-o aceasta, din contră, cel puțin în aparență, a susținut pe Franța față cu China. Înădătă însă ce se înăspresce conflictul egiptean, Englita e cu atât mai dispusă să o combată pe Franța în Asia, cu căt nu are decât să le pună filii Chinezilor.

Cum stă dar situația?

Germania e aliată cu Austro-Ungaria, cu Italia și cu țările din Orient, în vreme ce Franța are un conflict în Africa, altul în Asia și se desparte din ce în ce mai mult de Englita.

Față cu această situație Rusia rămâne cu deschisă isolată, căci la o alianță cu Franța nu se poate gândi, iar Englita, preocupată de exploatarea universului, de secolii acum nu mai poate să fie luată drept un aliat serios în cestiumi continentale europene.

Se vorbesc dar despre reînnoirea alianței celor trei împărați, despre noile întâlniri, despre un nou mod de a asigura pacea europeană, care e tot cel vechiu.

Vom vedea, dacă sunt ori nu adevărate scările aceste. Un lucru pare însă sigur: că în împregiurările de astăzi Rusia trebuie să aibă dispoziția de a se apropia de Germania, ceea ce însemnează renunțarea la ori și ce plan răsboinic.

Solidaritatea română.

II.

În capul alianței feudale din țările coroanei ung., fie aceasta în formă de *unionem nationum*, fie în altă formă, au stat totdeauna Maghiarii. Acestia, după ce au venit la credință, că va fi bine, dacă se va purta grige, ca numai alianței, în fruntea cărei au stat ei, să-i meargă bine, și-au mai spus: tot ce nu are loc alătura cu ei,

în poziția cea privilegiată, trebuie desprețuit.

Și în punctul acesta Români s-au bucurat (*sit venia...*) de despreț în măsură mai mare. Până și în legile destinate a-i asupră au virit termini de despreț.

Tripartit, Aprobate, Compilate etc. mărturisesc destul de hotărît, că desprețul Românilor a fost, până în dilele noastre, o maximă de stat pentru Maghiari și pentru cei ce întindeau de aceeași coardă politică cu dînsii.

N'a fost înțelește din parte-le, că au urmat așa, dar pe căt e de trist, pe atât este și de adevărat, că așa au urmat.

Dar așa era atunci spiritul timpului.

Nici în timpul când omenirea a început să respire libertatea în măsură mai mare, pe la 1848, Maghiarii nu s-au putut însă lipsi de placerea de a desprețui pe Români. Îi chemau să se lupte și ei împreună cu dînsii pentru libertatea maghiară, dar și desprețuiau și atunci. Și, ca totuși să le pună Românilor în perspectivă o recompensă pentru participarea la luptă, Maghiarii le spuneau Românilor, că n'au decât să renunțe la naționalitatea lor românească și atunci li se va permite a fi și ei Maghiari cu toate drepturile și beneficiile Maghiarilor.

Drept încurajare și atragere la și către *eldoraoul* acesta, în organele de publicitate ale lor, Maghiarii numiau pe Români: „Nyers tömeg“ (massă brută), va se dica: material potrivit de a face Maghiari dintrinsul.

Nu numai organele de publicitate; oamenii „șciinței“, de pe catedre, în institute de „cultură“, aveau la tot momentul un vrav de poreclituri pentru băieții și tinerii români, cari căuta isvoare de cultură în institutele maghiare, la îndemnă, cu care și „îmbărbătau“ și căutau să le stérnească „dragostea“ către sciință.

„Hora“, „Kloska“, „vad oláh“, „vad nép“, „vankuj“ etc., erau, și după cum suntem informați mai sunt și astăzi, adesea, sub care „șciință“ li se comunică, din rost maghiar celor însăși de sciință și încă în etatea cea fragedă, când omul e mai susceptibil și când are să i se cultive ambiția cea nobilă, prin care să devină un membru folosit al statului și al societății. De impresiunea, ce o face o astfel de procedere asupra tinerimei maghiare, nici că mai perdem un cuvânt macar.

În ramul acesta al desprețului s'au deprins și se deprimă până în diua de astăzi și deregatorii administrativi. „D-deul Românilor“, „biserica Românilor“ etc. sunt înjurături, cari în gura unor organe ale administrației și a acelor ce au se îngrijească de morală și de ordinea publică, sunt mai adeseori chiar și decât pânea de toate dilele. Aceasta e răsplata pentru că Români le dău pânea de toate dilele în gură, pânea, care nu o merită, pentru că împunătorii nici că sciu cum să o merită și dacă ar să nu pot să o merită, deoarece lenea nu-i lasă ca să o merită.

E foarte de mirat, ba te îngrozesci chiar când vezi că ignoranța colosală, care a cultivat într-atâta desprețul maghiar față cu Români, a devenit o boală contagioasă, de care nu se pot scuti cu desfășurare nici pe fotoliurile ministeriale, nici dincolo de porțile legislative.

Este adevărat că la lățirea boalei acesteia contribue foarte mult, poate că mai mult, concursul maghiarilor. Soiul

Insetiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrația:

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumera și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.

Manuscripte nu se înapoiază.

acesta de parasiți, vădând ce specie minunate poate face cu vanitatea și credulitatea maghiară, o și exploatază fără de nici o sfială. Pentru ei sumuțarea Maghiarilor asupra naționalităților, prin urmare și asupra Românilor, este un isvor de căstig în avere și carieră.

Maghiaronii, sprințini de vanitatea și credulitatea maghiară, au fost și sunt mai răi decât unii și alte tovarășii din evul mediu. Ceia și aceste vor împedea mult timp înlăturarea soldilor de pe ochii Maghiarilor, ca acestia se nu-și poată eva de greșele din trecut și să se poată îndrepta pentru viitor.

Români însă pentru aceea, precum în trecut Români au rămas, așa și în viitor tot Români vor rămași.

Mai mult. Acum când cunoșința de sine le este atât de desvoltată se vor desvolta și mai repede de cum s'au desvoltat până acum.

Dacă, peici pe colea, cade căte o pleavă, care nu e în stare să învingă rezistența curențului sovinist, cu atât mai bine de grăuntele cele sănătoase. Ajung curățite, împiedică ca aurul la destinul lor.

Români din cauza aceasta n'au să fie superați, tomai cum n'ar trebui să se bucură Maghiarii pentru că se înauțesc cu pleava, ce cade dela noi.

Maghiarii, cu toate plevele căduțe din grâu românesc, nu dau înainte.

Plevele noastre au dus cu sine chiar și avere multă, nu numai oameni.

Ce s'aleș și ce să alege din ele?

A putredit și a dispărut pleava; și procesul acesta tot așa se va repetă de căte ori pleava se va separa de grăunțe. Căci grăunțul chiar și dacă putredese, să rod, pleava însă n'are chemare nici pleavă măcar să rodească.

De sigur, că Români și în trecut au judecat așa cum judecam noi astăzi. Cu întristare că și noi vor fi luat și în trecut notiță de imprudența maghiară, dar vădând că aceasta nu se poate înlătura să au apărat căt s'au putut de dînsii și și-au vădut apoi de năcazurile lor; ba o seamă considerabilă de Români, cei din țările ungurești, chiar și de năcazurile Maghiarilor.

Urmarea a fost peste așteptare, că Români tot au dat înainte. Cu toate năcazurile, cu căte au avut să se lupte, ei n'au perit, din contră stau astăzi în fața Maghiarilor, cari numără, cu toții renegății și Maghiarii provizori la olaltă, abia 5 milioane, cu 10—11 milioane de suflete, dintre care 3 milioane în monarchia austro-ungurească.

Dacă Maghiarii erau oameni mai prevedători și mai cumpenitori, cu elementele naționale, cari locuiesc în Ungaria, puteau în adever face servitii mari civilizației și Europei.

Se înțelege, că desprețul față cu poporele, de care aveau trebuință la închiderea statului trebuia se lipsească înainte de toate. Nici unul din poporele, care constituie populația nemaghiară a Ungariei nu este element turbulator și distructiv și pe lungă accea nu li se poate disputa trănicia.

Și ca să ne întoarcem la Români, acestia au dat și alte dovezi, cu cari au dovedit, că dacă nu peste, dar alătura cu Maghiarii, se pot pune ori și când.

Așa este; Români sunt un element foarte probat și foarte dovedit de trainic. În comparație, poporul acesta a făcut mai mult, decât ori-care popor din vecinătatea lui.

Români în timpul, când Maghiarii au venit în părțile aceste, au trebuit să fi trecut deja prin procesul de a fi absorbit elemente străine barbare în sine și de a le fi mistuit. Cu alte învinte, resistase deja tuturor invaziunilor pentru ca transformațunea din Români în Români pe timpul acela să fie fost ajuns la stadiul de a fi terminată.

Nu ne vom amesteca în treaba istoricilor, cărora încă nu le-au succed a face lumină deplină asupra timpurilor, în care sosește Maghiarii în părțile aceste. Ne mulțumim a țină socoteală de împreguierea, că poporul român, de care se face amintire în tradițiile istorice ale Maghiarilor, format cum era, pe acele timpuri deja era un popor respectabil. Din tradițiile acele, de altămintea destul de sucite și resucite, ca să strălucească numai gloria maghiară dintr-însele, transpare, că Maghiarii, coborându-se de dinsusul Mărei-negre, au ocolit pe Români și au tăbărât în mijlocul populațiunilor slave, care locuiau spre apus în vecinătatea Românilor.

Să nu uităm însă că suntem și istoriografi moderni, cari susțin, că Români s-au reîntors în țările părăsite de ei ca Români, în secolul al treilea. Chiar admisțind aceasta deși nu concedem, că așa a fost, Români nu perd nimic din însemnatatea lor. Ba trăinicia lor este cu atât mai impunătoare.

Dacă niscesc „păstorii”, cari s-au „furăsat” în ținuturile de dincoace de Dunăre, în Carpați și în giurul Carpaților și în 7—8 secole au crescut la numărul de 10—11 milioane, pe când „cuceritorii” și „alcătătorii” de staturi în timpul acela au dat relativ înapoi, ce vor face urmării acelor „păstori” „furăsați” în viitor, când trei milioane, care locuiesc în țările ungurești, abia mai au un milion între dinșii, din toate naționalitățile căre se află în Ungaria.

Sigur că, dacă li se va impune luptă, nu le va trebui opt seculi, ca să miste milionul de maghiaro-germano-ruteno-serbi, ce se află la răsăritul Ungariei și al monarhiei, respândit ca niscesc insule mici într-un ocean.

Români însă, fie ca locuitorii cei mai vechi ai Daciei de odinioară, fie ca „păstori” „furăsați” în părțile aceste, au dat dovedi nu numai despre trăinicia lor, ci și despre aceea, că au însușirea de a alcătui staturi.

Maghiarii, cari nu intr'un mod numai, și nu numai odată s-au străduit, pe lângă despreț, a semăna și discordie și vrajba între Români, ar trebui să scie mai bine cătă putere de viață au desvoltat Români din țările ung. Tot Maghiarii ar trebui să scie cătă putere de viață au desvoltat staturile intemeiate de Români în evul mediu.

În același timp, când aveau să se apere de Maghiari și de Poloni, căci amândouă popoarele aceste sumeze umblau să cucerească pe Români, spre mirarea Eu-

ropei, până și spre mirarea Sântului Părinte din Roma, au înfruntat puterea Turcilor și a Tătarilor, încât Turcii au încheiat pace cu dinșii în condiții cum n'a mai obținut alt popor dela acel cuceritor fără de milă.

Și acești Români, *ut figura docet*, au scutit să-și mantuie staturile intemeiate odată și printre intrigile fanariotice, și pe urmă să facă din ele un regat independent, care încă până a nu fi regat, pe câmpile Bulgariei, a pus de nou lumea în mirare prin vitejia și prin înțelepciunea sa.

Până când aceste din urmă se intemplanu afară de sfera monarhiei, Români din lăuntru pe lângă toate prizonirile, pe lângă tot desprețul, cu care erau tractați, pe lângă toate certele căre se aruncau într-adins între dinșii, în timpuri când năcazul începea să-i apese de tot, se consolidau, se luptau împreună pentru dreptatea ce voiau se o recăstige; însă în același timp nu înceau să modeluri de patriotism. Ei au apărut patria și atunci, când i tracta ca o mașteră pe fiili cei vitregi.

Maghiarii, dacă sciau apărătorii posibili unelor, dacă sciau judecă cel puțin pe poporul românesc și valoarea lui, încă în evul mediu puteau ocoli înfrângerea dela Mohaci și puteau păstra în continuu regatul unguresc ne atins de puterea musulmană.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Iulie st. v.

„Fremdenblatt” vorbind despre în-trevederea dela Ischl dice că această vizită dacă nu se poate privi ca o mare acțiune politică de stat, nu este mai puțin adevărat, că ea nu poate fi privită nici ca un simplu act de curtenire. „Ea apare ca expresiunea dată și întoarsă din toată inima a acelei desvoltări reale pentru ambele imperii, care a adaus la simțeminte popoarelor și a intemeiat o alianță strânsă, ca o alianță de interes și trebuințe, său cu alte cuvinte, o alianță de convingeri și simțeminte. În acest înțeles au salutat totdeauna popoarele Austriei pe înaltul oaspe al domnitorului lor, și în acest înțeles aduc și astăzi cu recunoștință și plăcere omagile lor bătrânlui monarch, omagii, pe care dînsul ca cel mai credințios amic și aliat este în drept a le pretinde.”

„Neue Freie Presse” tot în această privință dice între altele că împăratul Vilhelm, de când s-a proclamat ca împărat al Germaniei la Versailles, s-a prefăcut în domnitorul păcei și acum la apusul vieții sale de sigur că nu va mai dori sunetul armelor. Si Austro-Ungaria are trebuință de pace. Si această comunitate este baza alianței. Alianța n'are scop agresiv, chiar și Rusia și Italia s'a impriunit cu această idee, și acum se face încercare de a o trage și pe Francia în cercul alianței. La Ischl acum se leagă vechia amicitie și

mai strâns. Nesuccesul conferenței din Londra va da ocazie la un schimb de idei. Ce rol vor avea în această cestiu ministrul de externe Kálmoky și primul ministrul al Ungariei Tisza — contele Taaffe nu este chemat la Ischl — este lesne de presupus. Prezența lor dovedește, că în alianță austro-germană înțelegere este deplină.

„Neues Wiener Tagblatt” se exprimă în modul următor: Împăratul Wilhelm de mult timp se află în fruntea celui mai puternic popor din Europa. Sfaturi și voioiu lui arareori au fost contrădise. Si Germania privind cu încredere în viitor, are pe partea sa pe Austro-Ungaria, cu care se află în legături de prietenie. Posibil, că la întâlnirea de acum din Ischl se va vorbi și despre cestium serioase. Cel puțin aceasta reiese din împreguiarea, că primul ministru Tisza și consulul general al Germaniei din Budapesta încă se află acolo. Tisza în timpul aflării sale la Ischl va înțelege, că de importanță este alianța germană și cu privire la Ungaria. Si poate, că se va pune și cestiu, ce sacrificii merită alianța, și dacă Ungaria, pe lângă constelația generală europeană, mai poate rămâne insula liberalismului în Europa.

Camera și senatul frances încă de vre-o săptămână s-au constituit în congres, pentru a procede la modificarea punctelor din constituție, ce le-am indicat cu altă ocazie. Primele ședințe ale congresului au fost foarte furtunoase. Era vorba de a se alege o comisiune de revisuire. Monarhia și stânga extremă pretindepă, că cestiu revisuirei trebuie discutată mai întâi în secțiunile congresului, pe când marea majoritate a congresului, spre a evita o discuție lungă și zadarnică, se opuse acestei pretenții și alese o comisiune de 33 membri, cari în majoritatea lor covîrșitoare sunt favorabili proiectului guvernului. Stânga extremă vădend, că cu toate scandalurile provocate nu poate reuși, a protestat contra procederii majorității și s'a abținut dela vot. Comisiunea, îndată după ce a fost aleasă, s'a pus serios pe lucru și alătări a și prezentat congresului raportul seu prin deputatul Gerville-Reache. Raportul consună într-o toate cu proiectul guvernului. S'a primit cu învoirea guvernului un singur amendament, acela al deputatului din stânga extremă, Andrieux, conform căruia pretendenții sunt esclusi dela presidenția republicei. Revisuirea constituției este probabil, că se va termina încă în săptămâna aceasta. Fără îndoială monarhia și cei din stânga extremă se vor folosi de toate ocaziunile, spre a pune bețe în roatele revisuirei proiectate de guvern, dar toate aceste încercări, după starea actuală a lucrurilor, cel mult dacă vor întârzi revisuirea, dar să zădărniciească, nu vor putea nici într'un cas.

Conflictul dintre Poartă și consiliul sanitar internațional din Con-

stantinopol preocupa în momentele actuale pe reprezentanții puterilor din capitala imperiului otoman. Reprezentanții puterilor străine s-au întrunit la Terapia sub conducerea ambasadorului italian Corti și în urma mai multor consultări au hotărât să aducă la cunoștință Portii, că dînsii aproba purtarea delegaților lor în comisiunea sanitată. În fața acestui demers din partea diplomației europene, Poarta de sigur va renunța de a aduce la îndeplinire hotărîrea, ce a luat mai acum câteva file.

Primul pas al cabinetului englez, în urma nereușitei conferenței, este trimitera lordului Northbrook, fost vice-rege al Indiei și actual membru al cabinetului, la Egipt, pentru ca să cerceteze starea actuală a lucurilor și să stee cu sfatul său în ajutorul guvernului egiptean. Dînsul va purta numele de comisar suprem cătimp va petrece la Cair. Totodată se anunță, că guvernul englez a hotărât să ceară deocamdată un credit de 300,000 funți sterl. spre a putea aranja, la casă de trebuință, o expediție în ajutorul generalului Gordon. Din aceste două măsuri se vede, că Englera este pe cale de a și accentua în modul cel mai neîndoios libertatea ei de acțiune, ce o a dobândit în urma disolvării conferenței. Întrebarea este acum dacă puterile vor remâne numai ca niscesc privitorii pasivi în fața acțiunii separatiste engleze.

Corespondențe particulare ale „Tribunei”.

Turda, 6 August n. 1884.

Dilele de 2—4 August n. au fost dile de bucurie pentru Români din Turda și giur. În aceste dile am fost norociti și avem în mijloc nostru pe cunoscutul artist Gheorghe Dima și a asculta măestra executare a câtorva piese de DSA, parte compozitioni proprii. —

Dînsul a fost întovărășit, de dl. măestru de capelă din Sibiu, W. Heller și aici au fost închiriați la casa ospitală a lui adv. Dr. Rațiu.

Duminică în 3 August seara d. Dima și-a dat concertul seu cu concursul binevoitor al dlui măestru de capelă Heller. Un public numeros, compus numai de Români, din Turda și giur, s'a adunat în sala casinei din loc, ca să asculte și să admire arta lor concertanți. Programa concertului a fost următoarea:

1. Dima G. a) Ciobanul; b) Scătuță mândru ce ță-am spus; [concertantul.]
2. Chopiu F. Scherzo (B-moll.) [D-nul W. Heller.]
3. Dima G. a) Cerul meu; b) Stelele; [concertantul.]
4. Grig Ed. Humoresken. [D-nul W. Heller.]
5. a) Rubinstein A. Asra; b) Schumann R. Grenadirii; [concertantul.]
6. Mendelssohn F. Rondo capricioso [Dl. W. Heller.]
7. Dima G. a) Cântec de toamnă; b) Seguidila; [concertantul.]

Concertantul a executat piesele, cu o dexitate și precisiune admirabilă, ceea ce îl caracterizează pe iubitul nostru artist. Tot asemenea dl. Heller a arătat multă perfecție și dexitate în executarea celor trei piese. Publicul, pentru care o parte din compozitionile originale

Simina se îndreptă, se uită aspru în față lui apoi începe să rîdă.

Scii că 'mi-e frică de tine, — dise ea încet. Spune-mi că te omori! — fă-ți obiceiul! — tu scii, că cu aceasta mă poți muia de mă trecă la picioarele tale. — N'ai decât să vrei, și mă dau în placul tău.

Grăind aceste, ea se întoarse, ca să se depareze.

Ce-ți pasă ție acum, dacă mor sau nu! — strigă el.

Apoi da! — grăi dînsa întorcându-se că spre el. — Tu mori odată, ca să mă omori pe mine în fiesce-care ceas, și mie prea puțin îmi pasă. — Tu vorbesci de Sofron?! — adause ea aspru. — tu?! — Sofron e om, Iorgovane!

Ea se depărtă însăpmântată oarecum de cuvintele ce grăise.

O să vezi tu, că și eu suntem om! — grăi Iorgovan într'un târdiu ca deșteptat dintr'un vis. — Pot eu să trăiesc și fără de tine.

Ba nu pot, — nu pot! — adause apoi peste puțin, și cădu frînt pe o laviță din apropierea lui.

(Va urma.)

Foia „Tribunei”.

Pădureanca.

Novelă

de

Ioan Slavici.

(Continuare.)

Plecând dar la Socodor, Iorgovan nu era în voie de nuntă, ear Busuioce o simțea și el aceasta și-i venia să-l certe.

Întrând în curtea popii, Iorgovan începând să tremure în tot trupul, ear când dete față cu Simina, vederile i se împăingeniră și-i venia par că să amețească.

Busuioce îl vedea și numai cu anevoie se mai putea stăpâni.

Când apoi preuteasa-l apucă la o parte și încep să-l vorbească despre neamurile Siminei, el se făcu rece ca sloiul de ghiață.

Atât 'i-ar mai fi lipsit! N'avea oare el în-suși destule neamuri?

Dar nu-i intra lui Busuioce în cap gândul, că o fată remasă pe drumuri ar mai putea să stea în chibzuri, când el o peteșce pentru feierul seu.

Nasuri muieresci!

Di-i să vie încoa! — grăi el aspru și încep să se plimba prin casă.

Lucrul ăsta trebuia să ajungă odată la capăt.

Peste puțin Simina intră și rămase cu capul plecat înaintea lui.

Simino! — ii dise el cumpenind vorbele, pentru că nu cumva să pară prea de tot doritor de a-i fi socru. — Cum rămâne cu tine? — mai stai aici, te duci la unchiu-tău ori vîi să stai viață toată la casa mea, unde atât de mult ești dorită?

Simina își ridică capul, își trase cu mâna stângă peste frunte, ca să-și scoată câteva fire de păr din față, apoi remasă o clipă nemîșcată.

Scia cu cine vorbesce: acum nu mai poate să rămâne aici, și-i era foarte greu să plece.

Deocamdată, — răspunse ea plecând ear ochii, — o să mă duc la unchiul.

Busuioce rămase ca trăsnit din senin.

La asta nu s'a așteptat.

Cum rămânea el față cu lumea, față cu rudele lui?

Îi venia să-și înfigă ghiarele'n carne.

Simina și-i ridică ear ochii și-i privi, ca și când ar fi voind să-l întrebe, dacă mai are ceva de dis-

Nimic, — grăi el. — Voiam numai să sciu. — Deocamdată voiesci așa. — O să ne vestesci, când vei fi voind altfel.

Da! — ii răspunse ea încet, apoi se plecă, și sărută mâna și ești cu pas domol.

Iorgovan o aștepta în pridvor.

Ea trecu răpede înainte, ca omul ce n'are timp de a mai sta de vorbă.

El i se puse neclintit în cale, și câțiva timp ei remasără privind cu încordare unul la altul.

Ce-i? — întrebă el.

Nimic nu! — ii răspunse ea strîmtorată.

Ceva este, — grăi el, ceva, ce s'a pus între mine și tine. — Vorbesce: fii cum ai fost odinioară; vorbesce-mi fără de milă, cum 'i-ai vorbit atunci lui Sofron. Dacă n'a perit el atunci, n'o să pieră nici eu acum.

Eu nu sciu ce vrei tu să dici, — ii dise dînsa turburată.

un concertant au fost noutate, a rămas înălțat și toate piesele le-au aplaudat viu; dar în desebire au fost frenetic aplaudate piesele: „Sci tu mândro ce 'ti-am spus”, „Grenadirii” și „Sergiștii”, apoi cântecul „Mugur mugurel” cu care al concertant a debutat, deși n'a fost anunțat în programă.

În diua următoare dñii oaspeți au făcut, împreună cu mai multe familii române de aici o scrisoare la „Cheia Turdii” și cercetând între altele și băile de sare de aici. Marti 5 August dimineața și-au continuat călătoria spre Abrud, lăsând în inimile noastre cele mai dulci suveniri.

Silvan.

Coșocna, 6 August n. 1884.

În comuna noastră Coșocna cu un teritoriu de 12.000 jugere, în luna lui Decembrie 1882 s-a făcut pașii necesari pregătitorii pentru sezonul și de atunci până în momentul de față se găsesc locul de-odată cîte în 5 părți, cu pisi gigantici am ajuns la alegerea comisiunii următoare. Până aci nefiind interesul particularul meu lucru cît se poate mai drept și mai bine să pacteze cedând domnii proprietarilor mici și la alegerea inginerului. După dorința celor mici s'a ales unul cu o remunerare de juger 1.45 cr. (contra 1 fl. 38). Lucruri prea ușor de explicat, căci cel ales e om practic, cunoscut de drept, bun și onest, despre celalalt se scie numai atât, că n'a segregat în viață altceva nimic.

Afără de aceasta din cele 12.000 jugere proprietari mici posed circa 9000, prin urmare ei plătesc și mai mult. La 6 l. c. s'a avizat despre alegerea comisiunii estimătoare, între alții magistratul și reprezentanții proprietarilor mici; oare pentru ce? Pentru ca să concheme pe oameni la un lucru așa important numai după sosirea judecătui în comună, pe la 9 oare, prin signalul usitat „doar”, ear pre corifei să-i aducă de pe câmp, ori să tacă că reprezentanții? Nu pentru aceea; ci să concheme pre oameni de timpuriu și să se consulte asupra lucrului, dar aceasta nu s'a făcut, en toate că între reprezentanții au fost 2 Români, și încă unul preot gr. or. Ce-a făcut magistratul?! Adăuți aminte că te susținem cu repartitie, că în anul trecut te-am lăsat a se căpăta de peine ca prin pene. Astăzi mulțumita celor frați aleși în fruntea oficiului? Până când tot asta? Ce-a făcut reprezentanții? Ce ai făcut preot român și reprezentant? Ai tăcut, ai tractat pe sub măndă. Astăzi deviza preotilor? Aceste sunt interesele naționale-comune ale bravului și mult jertfotului d-lor popor, cu care văți mândrit unii și alții? Ai abusat; până când? Conchemarea aceasta și a reprezentanților au produs efectul acela, că din 750 proprietari s'a prezentat circa 50, car au fost și pe 3 l. c. chemați la o consultare premergătoare și este mod a fost ușor a-și realizat planul cu vr'o căteva dile înainte croit, alegându-se prin diferite presiuni, mai cu forță, primarul, notarul și preotul gr. or. prelungă alți 4, după care putină vorbă s'a făcut și așa a rămas magistratul singur, cu toate că s'a făcut interpelare despre aceasta. La interpelare primarul a răspuns: „az a mi dolgunk, ha nem teljesítem” (acela e luperul meu, dacă nu-ți împlinesc lucrul, am suferit, acușă-mă), și s'a isprăvit; 2 parochii care conducețor, cum vor împlini două oficiuri se vede a fi la d-lor lucru secundar; prin alegerea acestor domini spiritele s'a iritat așa de tare în căt mulți s'a retras dela votare și le-a spus verde în față că nu sunt buni, nu se pricep și totuși nu s'a retras. Nu, pentru că sunt buni 4 respective 6 fl. de dăi; în față acestora n'a mai putut fi vorbă de pactare ca în trecut, de mulțumirea celor năcăjiți, de ușurimea soartei poporului, alegând dintre ei cu 1 fl. 30 cr. de dăi. Așteptăm să vedem cu ce conscientiositate se va face lucru în deplinire.

Un econom.

Program

pentru adunarea generală a XXIII. a „Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, care se va juca în 17/5 și 18/6 August și datele următoare a. c. în Orăștie.

Sedinta I. în 17/5 August.

1. Sedinta se va deschide la 10 oare prin preșidiul ordinari.
2. Apel nominal al membrilor Asociației, care au drept a participa cu vot decisiv.
3. Eximitarea unei comisiuni de 3 membri pentru incassarea de taxe dela membrii vechi și dela cei, care vor vota a se inscrie de nou.
4. Raportul comisiunii de inscriere, amintite în punctul precedent.
5. Raportul general al comitetului despre activitatea sa în decursul anului trecut.
6. Presentarea proiectului de buget pentru anul 1885.
7. Inisnuarea propunerilor și a eventualelor interpelări.
8. Alegerea unei comisiuni de 5, pentru examinarea proiectului de buget, și a unei comisiuni de 5, pentru studierea propunerilor.
9. Cetarea disertațiunilor insinuate.

Sedinta II. în 18/6 August.

1. Autenticarea procesului verbal al ședinței precedente.
2. Raportul comisiunii pentru inscrieri și incassări.
3. Raportul celorlalte comisiuni, emis în ședința I-a.
4. Alegerea controlorului.
5. Dispoziții pentru autenticarea procesului verbal al ședinței a II-a.
6. Continuare cu cetarea disertațiunilor.
7. Defigerea locului și timpului pentru fitoarea adunare generală.
8. Încheerea ședințelor adunării generale.

Din ședința comitetului Asociației, ținută în Sibiu la 8 August n. 1884.

Iacob Bologa m. p., **Dr. D. P. Barcianu** m. p., vice-președinte. **secretar.**

Cronică.

Împăratii în Ischl. La dineul de ieri Maiestatea Sa Împăratul Francisc Iosif a condus pe Împărat Germanie din locuința acestuia. După despărțirea de către Regină au mers ambii monarhi la gară. Împărat german a plecat la $3\frac{1}{2}$ ore. Monarhii s'a sărutat și s'a întrebat.

*

Înghețat în Iulie. În munții Bârgăului un băiat, ce pădia oile în urma frigului a înghețat. A fost aflat mort acoperit de zăpadă.

*

Tălharel și anarchistul Stellmacher a fost executat astăzi după ce sentința de moarte a fost întărită în toate instanțe.

*

Expoziția națională în Iași. Diarul „Liberul” dice că la 1 Septembrie se va deschide expoziția cooperatorilor în orașul Iași. Pregătirile ce se fac din toate părțile sunt demne de laudă. Din toate județele se trimit deja tot felul de produse și de manufacuri. Mai cu seamă produsele industriei noastre naționale vor trebui să se trimită de prin diferitele localități la timp către comitetul diriginte al expoziției, sau la primarul urbei Iași, arătându-se numele producătorului și orașul s'a comuna unde este domiciliat, precum și prețul cel mai eficient cu care se poate vinde.

*

Serviciu telegrafo-postal în România. Stațiunile drumului de fer de pe linia Adjud-Ocna, și anume Urecesti, Cainț, Onești, Târgu-Ocna, vor primi și expedia și telegramă particolare și vor face și serviciu de post restant pentru corespondențele simple francate ca și celelalte gări.

*

Congresul din Versailles. În ședința dela 7 n. l. c. congresul a respins cu 250 contra 10 voturi propunerea lui Mirrianis pentru amânarea congresului. După aceasta a urmat desbaterea generală.

*

Cutremur de pămînt în Roma. Ieri noapte s'a simțit în Roma la Frascati și Albano două cutremure de pămînt cu vute înădușite, care însă n'au causat nici o daună. La 5 Aug. n. au murit în Pancolieri și Barignano câte o persoană de cholera, de asemenea în lazaretul dela Barignano un matroz.

*

Cholera. De alătări dimineață până ieri dimineață au murit în Toulon 5, iar în Marsilia 6 înădușite de cholera. Afără de aceasta au mai fost căteva cazuri singurative în diferite locuri dela sud.

*

Congresul pentru combaterea filoxerei, ce era să se adune la Turin, s'a amânat din cauza carantinei înființate contra cholerei.

*

Căștigul de 500 mii franci, al loteriei decorative din Paris, l-a câștigat, dice „Mesagerul Brăilei”, un cărciumar grec din acel port, anume G. Zangaradi. El pe data astăzi a dăruit prăvălia unui om ce-l avea în serviciu și a banchetat toată țara cu amicii sei.

Numai de năr și fost număr greșit!

*

Mare modestie. O foaie din Pesta scrie: „În decursul toamnei apare în editura fraților Revay un op, asupra căruia atragem atenționarea generală de pe acum. Este un op precum până acum nici o țeară din Europa nu-l poștedă și pentru care ne pot învidia toate popoarele culte. Mauriciu Jókai a scris adecăt „Istoria Ungariei pentru scoalele poporale ungurescă sub titlul „Magyar ország története” etc.”

Varietăți.

Monumentele, clădirile, etc. în capitala Statelor-Unite. După o statistică, clădirile, monumentele sau stabilimentele publice în capitala Statelor-Unite au costat sumele următoare:

Capitolul, o mare clădire de peatră al cărui imită marmura, în care se află Senatul și Camera reprezentanților, costă 17,672,123 dolari. Patent-Office sau biroul brevetelor costă peste 13 milioane dolari, Treasury, 7,200,000 dolari, străzile din Washington peste 6,000,000 dolari; State Department, 7,000,000 dolari; Navy 2,000,000 dolari; White House sau Maison-Blanche, reședința președintelui Statelor-Unite, două parcuri și grădinile publice, 2,000,000 dolari; Agricultural Department, 3,025,000 dolari, lucrările de artă, picturi, statui, 700,000 dolari; Fire Department din Washington, 200,000.

În 1876, State Department costase aproape 5 milioane. De atunci s'a mai cheltuit încă 3,199,824 dolari și nouă clădiri sunt abia terminate.

Biblioteca Congresului a constat preste 1,500,000 dolari; Grădina botanică preste 700,000 și Post Office Departament preste 2,000,000.

S'a cheltuit pentru nouă Pension office 137,000 dolari; pentru Court House 75,000; pentru National Museum, 316,707; pentru așa numitul Bureau of Engraving and Printing, 366,930 dolari.

Doina în Macedonia. S'a dîs de mulți — cu mai multă sau mai puțină dreptate — că *Doina*, cântul național al Românilor, ar fi expresiunea unor sentimente de sigur înăscute în inimile lor din cauza prea multor suferințe, ce au îndurat din partea năvălitorilor; în această situație inima lor, predispusă din natura gînteii lor la tot ce e frumos și ideal, au audit acele sublimi accente, ce te încântă atingându-ți aceea coardă a simțului, ce te ridică de asupra nivelului realității, și te face să versi lacrimi duioase adeseori, admirând pe acel mare maestr, ce a scutit să întocmească o atare melodie. *Doina* nu este expresiunea simțimentului unei singure persoane; ori, dacă se poate presupune, că ea e rezultatul inspirației divine a unuia singur, de sigur aceea persoană e colectivă, este întrînsa simțimentul uniform al unei națiuni întregi. În toate părțile locuite de Români aceleasi combinații armonice, aceleasi modulații, același ritm. Când dar acest lucru constatăt este de aceia, cari au scutit să pătrundă prin toate unghurile locuite de Români, se poate dice, că *Doina* este rezultatul inspirației derulând din suferință sau din servită... Eată ceea ce vom căuta a respinge cu toată puterea convingerile noastre, basați mai mult pe *Doina* ce se găsește în Macedonia.

Si mai întâi pentru scînta lectorilor nostri, suntem nevoiți să le dăm cîteva notițe foarte scurte asupra acestor Români, uitati de secole în peninsula balcanică. Ești din trupul cel mare al familiei romane, având ca deviză mândra esclamație a lui Virgil: *Tu regere memento*, venind în peninsula balcanică, unii, conform usului poporului roman, au cătat să asimileze cu dînsii pe popoarele, cu cari erau în contact, pentru a le transforma în române; alții pentru a scăpa pe confrântării lor din câmpii de invaziunile barbare din epoci de transformare, ocupând creștetele muntelor, împreună cu vulturii cușuți pe standardele lor, dău alarmă, când străinul îndrăsnină să le calce hotarele. Caracterul lor început cu încetul se îmblânzesc; cei de pe la câmp, părăsiți de mama patrie — uită până la un punct oarecare — vechile tradiții, se asimilează cu năvălitorii, împrumută uneori limba lor, și își schimbă toate prin înrudiri. Aceștia au uitat menirea mamei Rome; din resboinici, din *arma-otli*, astăzi s'a făcut negustori. La aceștia sentimentul — ca pretutindenea — este în punță. Atât mai rău.

Rămân însă păzitorii muntilor. Aci, în toată splendoarea sa, vezi caracterul roman, dominant, măret și iubitor. S-ar dice că nici o diferență nu există între piscurile Balcanilor și ale Pindului, cu virfurile perdeute în nori ale Carpaților. Aceeași limbă dulce, figurată și pitorească; aceleasi obiceiuri sănătoase păstrate ca sacră moștenirea strămoșilor lor; aceleasi cântece, uneori eroice, uneori duioase, după dispoziția inimii lor; aceleasi costumi, aceleasi fizionomii măreță și blândă în același timp. Eată Români muntilor Macedoniei.

„Cântecul păcurăresc” face să răsune codrul cu frunza verde de accentele-îi duioase, și cantecele păstorului, singurul tovarăș al peregrinajului seu prin prăpăstiojii munti ai țărei, este și singurul martor al iubirei, ce păstorul trimite iubitei ce il aşteaptă cu drag în căsuța ei.

Dacă din muntele, ce-l cunoasce și-l priușește ca pe copilul seu, păstorul, dominatorul, stăpânul de altă dată, nu mai trimite legi celor din câmpii, apoi nici nu le primește. Păstorul de acum este același, ca și cei de acum cinci secole. *Doina* lui nu este rezultatul simțimentelor exprimate în sclavie; nu, *Doina* lui e dorul inimii, ce il poartă nefincetat prin coline și prin vâi, ca să-l facă să intrevadă, departe, în satul lui, iubită lui soție sau logodnică, numărând dilele ce mai are de așteptat până la sosirea lui.

Să, lucru ciudat pentru prietenii greci, tema principală, asupra căreia urmează *doina* mace-

donă, este aceeași: modulația din tonul minor, cu care începe în tonul major relativ — de altminterile modulația passageră — pare a fi din punct de vedere copiată după doina română. Si una și alta, cu foarte multă diferență par a fi opera unei singure persoane; nici odată două idei muzicale nu s'au unit într'atât, în cît să se poată confunda; cum însă persoana colecțivă ce le a compus, atât pe una cît și pe cealaltă, este națiunea română; cum națiunea română când a fost oare-când în robie nu și-a cîntat femeesce durerile, ci a căutat mijlocul de a scăpa de ce ce o apăsa; cum locutorii muncitorilor nici odată nu au fost supuși vre-unei invaziuni, și prin urmare au rămas liberi în expresiunea sentimentelor lor, remâne constant pentru noi că doina, în condițiile, în care se prezintă și cu înțelesul ce se poate da, nu a putut fi efectul expansiunii inimii în servită; ea este dar în toate părțile locuite de Români, uniformă în expresiunea ei și exprimând sentimente înherente națiunei române.

Doia.

Preot amoresat. Preotul rom. cat. din Baranya a abdiș de postul seu trecend la confesiunea reformată. Cauza acestei abdiceri e amorul, în urma căruia desertantul în curând va păsi la taina căsătoriei.

Furtul cu musca. Pre una din străzile Parisului mergea o damă cu un copil în brațe. Deodată păsesce spre dină un domn elegant îmbrăcat și-i dice: „Doamnă îmi iau voie să te face atență că pe păleria copilașului d-tale e o muscă veninoasă”. Muierea, căreia i se păria că aude sbrăniul unei musce, caută după baptistă, ca să lovească musca. Elegантul cavaler dă după musca fictivă veninoasă când pe umărul său este înșelăciunea a fost insinuată poliției. Poliția a măngăiat-o cu sfatul, că să se păzească pe viitor de vînători galanți de musce.

Posta ultimă.

Viena, 7 August n. „Wiener Zeitung” publică un decret prea final din 28 Iulie n. privitor la ajutorările din mijloacele statului pentru ținuturile inundate ale Galilei până la suma de 800,000 floreni. Din acestia se pot întrebuința 500,000 fl. ca ajutor, ce nu mai are să fie întors, car 300,000 fl. ca anticipații fără camătă, care au să fie replătite

Bursa de Viena

din 7 August st. n. 1884.

Rentă de aur ung.	6%	122,10
" " hârtie "	4%	92,35
" " hârtie "	5%	89, 5
Imprumutul căilor ferate ung.		142,40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)		96,50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)		118,50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)		102,10
Bonuri rurale ung.		101,25
" " " cu cl. de sortare		101,—
" " " băňătene-timişene		101,—
" " " cu cl. de sortare		101,—
" " " transilvane		101,—
" " " croato-slavone		100,—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin		99,50
Imprumut cu premiu ung.		117,25
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin		115,30
Rentă de hârtie austriacă		81,10
" " argint austriacă		81,80
" " aur austriacă		103,50
Losurile austr. din 1860		135,15
ACTIONILE BĂNCEI AUSTRO-UNGARE		862,—
" " de credit ung.		315,75
" " " " austr.		313,90
Argintul		—
Galbeni împărașesci		5,74
Napoleon-d'ori		9,65
Mărți 100 imp. germane		59,45
Londra 10 Livres sterlinge		121,50

Bursa de Budapest

din 7 August st. n. 1884.

Renta de aur ung.	6%	.	.	.	122
" " " hartie	4%	.	.	.	92
" " " " 5%	%	.	.	.	89
Imprumutul căilor ferate ung.					142
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)					96
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)					118.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)					102.
Bonuri rurale ung.					101.
" " " cu cl. de sortare					101.
" " " băňătene-timișene					101.
" " " cu cl. de sortare					101.
" " transilvane					101.
" " croato-slavone					100.
Despăgubire pentru dijma ung. de vin					100.
Imprumut cu premiu ung.					117.
Losuri pentru regulararea Tisei și Segedin					115.
Renta de hartie austriacă					81.
" " argint austriacă					81.
" " aur austriacă					103.
Losurile austr. din 1860					135.
Acețiunile băncii austro-ungare					860.
" " de credit ung.					316.
" " " austr.					315.
Scrișuri fonciari a'le institut. de cred. și ec. „Albină“					101.
Argintul					—
Galbeni impărătesci					5.7
Napoleon-d'ori					9.6
Mărți 100 imp. germane					59.4
Londra 10 Livres sterlinge					121.1

[70] 1-3

Publicațiune.

Prin care se aduce la cunoștință publică cumă în 21 August 1884 st. n. la 10 ore a. m. la subscrisul Economat se va ține licitațiunea pentru exarândarea drepturilor regale a nobilului opid Hațeg pe timpul dela 1-ma Januarie 1885 până ultima Decembrie 1885 și anume:

- a) dreptul vamei de vite și cereale
b) dreptul vamei de for
c) dreptul dto de măcelărit la tîrgu-
rile de săptămână și de țară.

Prețul esclamator se statoresce suma
arîndei din anul trecut adeca la obiectul :
ad a) cu 4650 fl. — cr. v. a.
ad b) cu 1718 fl. 84 cr. v. a.
ad c) cu 80 fl. — cr. v. a.

Prețul esclamator se stăoresce suma arîndei din anul trecut adecă la obiectul:
 ad a) cu 4650 fl. — cr. v. a.
 ad b) cu 1718 fl. 84 cr. v. a.
 ad c) cu 80 fl. — cr. v. a.

Voiitorii de a licita prin asta deci se invită cu adasul cumcă fiecare licitante înainte de începerea licitației are să depune la mâinile comisiunii licitătoare un vadiu de 10% a prețului esclamator. Condițiunile de licitație și până la acest termin se pot vedea la subsemnatul Economat în timpul orelor oficioase.

Hatęg, in 6 August 1884.

Dela Economatul Magistratului opidan.
M. Ivascu, econom opidan.

M. Ivas

„Furnica“

cassă de economii societate pe acțiuni
în Făgăraș.

Domnii ac^tionari ai societă^tii „Furnica“ cassă de economii în Făgăraș s^{unt} provocăti ca în sensul §. 6 din statute, să binevoiască a solvi a ^șesa rată de 10% asupra acțiunilor d-lor, adepă c^ăt^e 10 fl. v. a. de acțiune păna cel mult în **31 Octombrie a. c.** la cassa societă^tii în Făgăraș sau la „Albina“ institut de credit și de economii în Sibiu, sau la filiala acelui institut în Brașov.

Făgăraș, 31 Iulie 1884.

Directiunea.

Mersul trenurilor pe liniele orientale ale căii ferate de stat r. u.

Nota: Numerii încuadrați cu linii groase însemnează oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acțiuni în Sibiu, sub responsabilitatea lui M. I.